

Sygn. akt I C 248/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Przemysław Majkowski

Protokolant : st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa D. Ż.

przeciwko B. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. na rzecz powoda D. Ż. kwotę 120.362,99 (sto dwadzieścia tysięcy trzysta sześćdziesiąt dwa 99/100) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
2. wobec cofnięcia pozwu umarza postępowanie co do kwoty 63.800,00 (sześćdziesiąt trzy tysiące osiemset 00/100) zł,
3. zasądza od B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. na rzecz powoda D. Ż. kwotę 3.617,00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać od pozwanego B. G. prowadzącego działalność gospodarczą nazwą B. R. B. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 6.018,00 (sześć tysięcy osiemnaście 00/100) zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia, której powód został zwolniony.

Sygn. akt I C 248/15

UZASADNIENIE

W dniu 16 lipca 2015 r. pełnomocnik powoda D. Ż. złożył pozew przeciwko B. G. wnosząc o orzeczenie nakazem wydanym w postępowaniu upominawczym, aby pozwany B. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. zapłacił na rzecz powoda D. Ż. kwotę 184.162,99 zł z tytułu umowy dzierżawy zawartej w dniu 9 lipca 2012 roku wraz z odsetkami liczonymi od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty. Pełnomocnik powoda wniósł również o zasądzenie od pozwanego B. G. na rzecz powoda D. Ż. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego. W treści pełnomocnik podniósł, że w wypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego lub skierowania sprawy do rozpoznania w trybie zwyczajnym wnosi o zasądzenie od pozwanego B. G. na rzecz powoda D. Ż. 184.162,99 zł z tytułu umowy dzierżawy zawartej w dniu 9 lipca 2012 roku wraz z odsetkami liczonymi od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty (pозew k. 2-5).

Nakazem zapłaty w Postępowaniu Upominawczym Sąd Okręgowy w Sieradzu w dniu 31 lipca 2015 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 21/15 z powództwa D. Ż. przeciwko B. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. orzekł, że pozwany B. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty powinien zapłacić na rzecz powoda D. Ż. kwotę 184.162,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania w wysokości 3.617 złotych, albo wnieść w tym terminie sprzeciw do wskazanego Sądu,

(dowód: nakaz zapłaty SO w Sieradzu z dnia 31 lipca 2015 r. k. 30).

W dniu 15 września 2015 r. pozwany B. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. wniósł w ustawowo przewidzianym terminie sprzeciw od wydanego przeciwko niemu nakazu zapłaty, w którym podniósł zarzut wadliwego obliczenia przez pozwanego zapłaconych kwot wymienionych w pozwie o kwotę 23.800 zł, którą to kwotę powód osobiście pokwitował. W załączeniu do sprzeciwu pozwany załączył kserokopię dowodu zapłaty z dnia 31 lipca 2013 r. na kwotę 23.800 złotych

(dowód: sprzeciw B. G. wraz z załącznikiem k. 31-32).

Na rozprawie w dniu 2 listopada 2015 r. pełnomocnik powoda oświadczył, że mimo złożonego sprzeciwu pozwany w toku postępowania częściowo spłaca zadłużenie wobec czego strona powodowa ogranicza żądanie pozwu i cofa pozew co do kwoty 63.800 złotych i podtrzymuje żądanie pozwu co do zasądzenia kwoty 120.362,99 złotych z odsetkami jak w pozwie oraz że w cofnięciu zawiera się zapłacona przez pozwanego kwota 23.800 złotych, o której pozwany pisał w sprzeciwie.

(dowód: oświadczenie pełnomocnika powoda- protokół rozprawy z dnia 02 listopada 2015 r.- 00:02:17-00:06:56 w zw. z k. 39).

Na rozprawie w dniu 30 listopada 2015r. pełnomocnik powoda zrzekł się roszczenia co do kwoty powództwa cofniętego na rozprawie w dniu 2 listopada 2015r.

(dowód: oświadczenie pełnomocnika powoda- protokół rozprawy z dnia 30 listopada 2015 r.- 00: 06 : 26).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. Ż. w dniu 9 lipca 2012 roku zawarł z pozwanym B. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. umowę dzierżawy części działek gruntu nr (...) o pow. 4,77 ha, obręb S. R. gmina B.. Na przedmiotowych działkach pozwany prowadził eksploatację rozpoznanego złoża piasku (§ 1 pkt 4 umowy). Zgodnie z § 2 rozliczenie następować miało miesięcznie w stosunku do 1/12 wartości złoża. Wartość złoża strony w umowie dzierżawy określiły na kwotę 284 852,70 zł.

(dowód: : umowa dzierżawy z dnia 9 lipca 2012 roku k. 9-11)

Pozwany zapłacił jedynie część należności wynikającej z wymienionej wyżej umowy. Do zapłaty pozostała jeszcze kwota 120.362,99 zł,

(dowód: umowa z dnia 9 lipca 2012 roku k. 9-11; kserokopie potwierdzeń zapłaty k. 12-14, sprzeciw pozwanego z dnia 15 września 2015 r. od nakazu zapłaty wraz z potwierdzeniem zapłaty z dnia 31 .7.2013 r. k. 31-32).

Z uwagi na powyższe powód w dniu 23 czerwca 2015 roku wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty, które pozostało bez odpowiedzi.

(dowód: pismo powoda z dnia 23.06.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 15-16).

Ponieważ pozwany nie zapłacił całej kwoty wynikającej z zawartej przez strony umowy, powód skierował sprawę na drogę sądową.

(dowód: pozew k. 2-5)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest w pełni zasadne. Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd poczynił na podstawie zebranych dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości i wiarygodności, nie były też kwestionowane przez strony. Stan faktyczny był pomiędzy stronami właściwie niekwestionowany, tj. bezsporne było to, iż umowa dzierżawy działek gruntu nr (...) o powierzchni 4,77 ha położonych w miejscowości S. R. została między stronami skutecznie zawarta, że pozwany korzystał z przedmiotowych nieruchomości oraz że pozwany jest dłużnikiem powoda. Poza sporem był również mechanizm obliczania wysokości czynszu dzierżawnego. Sporem objęta była natomiast sama wysokość wierzytelności jaka przysługuje stronie powodowej od pozwanego.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 693 § 1 k.c. przez umowę dzierżawy wydzierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się płacić wydzierżającemu umówiony czynsz. Czynsz może być zastrzeżony w pieniądzu lub świadczeniach innego rodzaju. Może być również oznaczony w ułamkowej części pożytków (art. 693 § 2 k.c.) W przedmiotowej sprawie wysokość czynszu należnego powodowi od pozwanego została przez strony jednoznacznie określona. Zgodnie z § 2 rozliczenie następować miało miesięcznie w stosunku do 1/12 wartości złoza. Wartość złoza strony w umowie dzierżawy określiły na kwotę 284.852,70 zł, zaś wysokość dzierżawy za grunt na kwotę 1,10 zł za każdą tonę piasku wydobytego ze złoza, według ilości obliczonej w dokumentacji geologicznej przyjętej przez Państwowy Instytut Geologiczny na podstawie Decyzji Marszałka Województwa (...). Z przedstawionych przez powoda dokumentów jednoznacznie wynika, że pozwany nie wywiązał się z wierzytelności wynikających ze wskazanej umowy dzierżawy gruntu. Taka sama konkluzja płynie również z treści sprzeciwu wniesionego przez pozwanego od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym. Znamionym bowiem pozostaje, że w treści wskazanego sprzeciwu pozwany B. G. nie kwestionuje, że pozostaje dłużnikiem D. Ż., podnosi jedynie, że dochodzona przez niego suma nie jest właściwa albowiem zapłacił on kwotę 23.800 zł, czego powód nie uwzględnił w swym roszczeniu. Ponieważ w toku postępowania sądowego pełnomocnik powoda oświadczył, że pozwany dokonał kolejnych wpłat z tytułu wierzytelności, kwotę pierwotnie dochodzonego roszczenia należało zmienić. Wyliczona i przedstawiona przez pełnomocnika na rozprawie sądowej suma 120.362,99 zł odpowiada wysokości czynszu, jaki pozwany jest winien powodowi z tytułu łączącej strony umowy dzierżawy pomniejszona o wpłacone pozwanego na rzecz powoda w toku postępowania kwoty i tym samym stanowi kwotę zasądzoną przez Sąd w pkt. 1 wyroku.

W pozostałej części postępowanie zostało umorzone – w oparciu o art. 203 kpc w zw. z art. 355 kpc- wobec cofnięcia powództwa na skutek zapłaty części należności przez pozwanego – pkt. 2 wyroku. Cofnięcie pozwu oznacza bowiem rezygnację z wszczęcia i przeprowadzenia postępowania. W niniejszej sprawie powód cofając częściowo powództwo zrzekł się roszczenia, a zatem wypełnione zostały dyspozycje z art. 203 § 1 k.p.c. Sąd co do zasady związany jest cofnięciem pozwu. Obowiązany jest jednak zawsze dokonać oceny, czy w świetle zgromadzonego materiału procesowego czynności wymienione w art. 203 § 4 k.p.c. nie są sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub czy zmierzają do obejścia prawa. Dodać przy tym należy, że cofnięcie pozwu jest wyrazem prawa do dysponowania przedmiotem postępowania oraz przejawem odwołalności czynności procesowych. Skuteczne cofnięcie pozwu niweczy skutki zarówno procesowe, jak i materialnoprawne wywołane jego wniesieniem. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż cofnięcie pozwu przez powoda nie stoi w opozycji do zasad współzycia społecznego, nie jest również sprzeczne z prawem i nie zmierza do jego obejścia, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w omawianym zakresie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. Pełnomocnik powoda wysłał pozwanemu ostateczne wezwanie do zapłaty w dniu 24 czerwca 2015 r. Mając na uwadze 7-dniowy termin na dojsie

korespondencji stwierdzić należało, że żądanie odsetek przez powoda od dnia 30 czerwca 2015 r. jest w pełni uzasadnione.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w zw. z § 6 ust 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz. U z 2013r. poz. 490). Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167,poz.1398) nakazał pobrać od pozwanego B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą B. R. B. G. na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 6.018,00 zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód został zwolniony.